

PLÁŠTĚ V RUKOU SAULA

(SK 7:58)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 8. prosince 2019

... "a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul."

I. ÚVOD: ZDÁNÍ MŮŽE KLAMAT

Pokoj vám, milí bratři a sestry, milí hosté, shromáždili jsme se dnes, abychom sloužili našemu Bohu, našemu Pánu a Spasiteli, svým uctíváním v písních a modlitbami, svou poslušností slovu, které čteme v Bibli a které v kázání vysvětlujeme. A přece nás zde Písmo zastavuje. Musíme mít na paměti, otázka našeho uctívání je především otázkou stavu našeho srdce.

V 17. století připlul do Ameriky syn známého anglického kazatele Benjamina Keache, Elias. I on chtěl být kazatelem a tak vyplul přes oceán, aby zde začal svou kazatelskou službu. Správně se oblékl do černého obleku, ke krku připnul kolárek, aby každý hned poznal, že je duchovním a svolával lidi. Přicházeli mnozí, aby si poslechli toho, kdo přijel až z Londýna. Uprostřed kázání, o kterém mimochodem jistý kronikář zapsal, že bylo opravdu hrozné, se náhle Elias zastavil v řeči a zůstal stát jako opařený: a pak se dal do pláče. Celý se třásl a začal vyznávat svou nevěru a bezbožnost. Bůh jej usvědčil uprostřed vlastního kázání a obrátil jeho srdce k víře v Pána Ježíše!

Podobně známý kazatel George Whitefield už od mládí se snažil líbit Bohu. Postil se a studoval, pomáhal chudým, dokonce se stal členem tzv. Holy Clubu, Klubu svatých spolu s bratry Wesleyovými. Byl si dobře vědom, že je před Bohem hříšník. Ale stále upadal do deprese. Nedokázal najít pokoj s Bohem. Až jednoho dne mu dal Bůh milost: Whitefield uvěřil ve svém srdci, že Boží Syn jej vykoupil svou obětí a on je nyní Božím dítětem. Tíha hříchu opadla a jeho srdce naplnila Boží láska a ujištění spásy.

Oba v jisté chvíli svého života vypadali navenek jako křesťané. A přece v tomto označení není nic vzdálenější pravdě. Jejich stav srdce před Bohem svědčil o něčem úplně jiném. Je to tak vyjíměčná situace? Nebo se lidské srdce nechá znadno oklamat, aby věřilo, čemu chce, místo aby vidělo co je pravda? Pán Bůh nám v Písmu ukazuje na jednu postavu, která nám myslím může být

velmi užitečná v porozumění, jak na si tom opravdu před Bohem stojíme. Podívejme se na Saula, kterého známe více pod jiným jménem: jako apoštola Pavla.

II. SAUL HLÍDÁ PLÁŠTĚ

Apoštol Pavel je člověk, o kterém Písmo mluví totiž úplně stejně, jako jsme popisovali život Eliase Keache a George Whitefielda. Poprvé se se Saulem, tedy pozdějším apoštolem Pavlem, v Písmu setkáváme v našem oddíle, v 7. kapitole knihy Skutků, ve verši 58:

- *"... Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul." (Sk 7:58)*

To je náš první bod dnešního kázání:

A. V kontextu obvinění Štěpána

Saul. Proč Saul hlídá někomu pláště? Odpověď najdeme v kontextu Štěpánovy obhajoby. V době vzniku první církve, po Kristově vzetí vzhůru k Bohu, vybrali si Ježíšovi učedníci mezi sebou sedm mužů, plných Ducha svatého a moudrosti, aby sloužili při rozdělování jídla potřebným v církvi (Sk 6). Jedním z nich byl Štěpán. Čteme o něm, že

- *Sk 6:8 Štěpán byl obdařen Boží milostí a mocí a činil mezi lidem veliké divy a znamení.*

To se nelíbilo židům a tak protože nebyli schopni čelit Duchu moudrosti v jehož moci Štěpán mluvil, navedli několik mužů, aby Štěpána křivě obvinili, že mluví rouhavě proti Mojžíšovu zákonu a proti Bohu. Byl tedy přiveden před židovskou radu velekněží, starších a zákoníků, aby oni Štěpána vyslechli, zda je to opravdu tak.

- *Sk 6:15 Všichni, kteří v radě zasedali, pohlédli na Štěpána a viděli, že jeho tvář je jako tvář anděla.*
- *Sk 7:1 Velekněz se Štěpána otázal: "Je tomu tak?"*

Štěpán dobře znal z Písma historii svého národa a tak vylíčil Boží jednání s Izraelem už od Abrahama. Vyprávěl všem přítomným o na jedné straně svrchovaném jednání Božím, jeho vedení, dobrotě a věrnosti a na druhé straně o nevěrnosti Izraelců, která se znovu a znovu objevuje v jejich historii a nakonec vrcholí odmítnutím Mesiáše, Ježíše Krista, kterého Bůh poslal. Ale oni ho odmítli stejně jako jiné proroky před ním. Svou řeč vedl Štěpán k vyvrcholení, když jim řekl:

- *Sk 7:51-54 Jste tvrdošíjní a máte pohanské srdce i uši! Nepřestáváte odporovat Duchu svatému, jako to dělali vaši otcové. 52 Byl kdy nějaký prorok, aby ho vaši otcové nepronásledovali? Zabili ty, kteří předpověděli příchod Spravedlivého, a toho vy jste nyní zradili a zavraždili. 53 Přijali jste Boží zákon z rukou andělů, ale sami jste jej nezachovali!" 54 Když to členové rady slyšeli, začali na Štěpána v duchu zuřit a zlostí zatínali zuby.*

Když ho za městem počali kamenovat, nejprve křiví svědci a potom i dav, stál zde i mládenec jménem Saul a hlídal pláště těch, kteří měli plné ruce práce a kamení, aby vykonali na Štěpánovi trest (7:58).

B. Kdo je Saul?

V tuto chvíli nevíme o Saulovi více, než co nám sděluje lékař a historik Lukáš v tomto verši. Za prvé čteme, že je to mládenec. Nemůžeme si být jisti přesným počtem let, jak byl tou dobou Saul stár. Duch svatý jej označuje za "mládence", nejspíše ve věku okolo 30 let. Vedou se spory o to, zda mu bylo už přes 30 let nebo méně. Můžeme vědět, kolik let tou dobou Saulovi bylo? Když později apoštol Pavel, dříve jménem Saul, připomínal tuto chvíli, kdy byl Štěpán kamenován, říká:

- *Sk 26:9-10 Také já jsem se ovšem domníval, že musím všemožně bojovat proti jménu Ježíše Nazaretského. 10 A to jsem v Jeruzalémě vsutku dělal. Když jsem k tomu dostal od velekněží plnou moc, dal jsem mnoho věřících uvěznit, a když měli být usmrceni, schvaloval jsem to.*
- *KR A když měli mordováni býti, já jsem pomáhal ortele vynášeti.*

Některé překlady uvádějí, že Pavel nejen "schvaloval" usmrcování křesťanů, ale že pro to "hlasoval" (BK). To by znamenalo, že byl Saul členem židovské velerady. Komentátoři, kteří tento přístup zastávají, pak vyvozují z této domněnky další důsledky. Členem židovské rady podle některých mohl být jenom muž starší 30 let, snad s odkazem na ustanovení pro kmen kehatské čeledi z řad Lévičů, kteří měli sloužit při stanu setkávání (Nu 4:3), a zároveň musel být ženatý a mít děti. To by znamenalo, že Saulovi bylo více než 30 let a měl manželku. Protože z 1K 7:7-9 víme, že jako křesťan byl Pavel bez manželky, znamenalo by to, že buď zemřela, nebo ho kvůli nové křesťanské víře opustila. Ale vyjádření "hlasoval" či "schvaloval" v kap. 29 není jednoznačné a nelze z něj vyvozovat ani Pavlův věk, ani jeho manželský stav. Musí nám stačit, že Saul byl tou dobou mladík.

C. Stav jeho srdce

To, co je důležité pro nás, je stav Pavlova srdce.

Jedno se Saulovi nedá upřít: je to horlivec, který je tam, kde se sešli členové židovské rady, tam, kde se jedná o židovské náboženství. Sám později podal o sobě tuto výpověď:

- *Sk 22:3 "Já jsem Žid a narodil jsem se v Tarsu v Kilikii, ale vychován jsem byl zde v Jeruzalémě. V Gamalielově škole jsem byl přesně vyučen zákonu našich otců. Byl jsem právě tak plný horlivosti pro Boha, jako jste dnes vy všichni,*

Mladý Saul je horlivý pro Boha. Když zasedá sanhedrin, židovská rada, nejvyšší orgán židovského náboženství, aby vyslechli Štěpána, svědka o Kristu, je Saul blízko. Ať už byl jeho členem nebo jen výkonným úředníkem, zjevně chce být ve středu dění, kde jde o Boží věci. Po svém obrácení Pavel vyznal:

- *Ř 10:1-3 Bratří, toužím z celého srdce a modlím se k Bohu, aby Izrael došel spásy. 2 Vždyť jim mohu dosvědčit, že jsou plni horlivosti pro Boha, jenže bez pravého poznání. 3 Nevědí, že spravedlnost je od Boha, a chtějí uplatnit svou vlastní; proto se spravedlnosti Boží nepodřídili.*

A to je přesně Saulova charakteristika: je horlivý pro Boha, ale bez pravého poznání. Chce být svou horlivostí spravedlivý u Boha, ale neví, že ospravedlnění je dar skrze víru. Saul byl horlivý, ale neměl proměněné srdce, nebyl obrácený.

D. Ve službách svého náboženství

Co Saul, ten mladík, dělá? Saul tady pomáhá: hlídá pláště těch, kteří se první chopí kamenů, aby je házeli na Štěpána, věrného a zbožného muže. Nejenže srdce Saula je neobřezané, ale ani jeho oči nevidí a uši neslyší. Nevidí v Písmu to, co bylo zaslíbeno: příchod Spravedlivého, slovy Štěpánovými. Už Izaiáš prorokoval:

- *Iz 51:1 Slyšte mě, kdo usilujete o spravedlnost, kdo hledáte Hospodina. Pohleďte na skálu, z níž jste vytesáni, na hlubokou jámu, z níž jste vykopáni.*

a pak mluví o přicházejícím Spasiteli:

- *Iz 52:13-15 "Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznese a vysoko se vyvýší. 14 Jak mnozí ztrnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že*

nebyl podoben lidem. 15 Avšak on pokropí mnohé pronárody krví, před ním si králové zakryjí ústa, protože spatří, co jim nebylo vyprávěno, porozumějí tomu, o čem neslyšeli."

- *Iz 53:1-3 Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova? 2 Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. 3 Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili.*

Jak to, že to Saul nelyšel. Znalec zákona! To, čemu věřil, bylo jako špatně zaměřený šíp, který letí vzduchem, ale úplně míjí cíl - terč! Místo, aby Saul sloužil Bohu v Duchu a v pravdě, klesá v temnotě své mysli hlouběji a hlouběji, až ho jeho slepota dovede ke spoluúčasti na zabití Štěpána. Všechno, čím byl, čím prošel a čeho dosáhl, nyní vyvrcholilo. Ale úplně jinak, než by mělo. Bůh jej zahrnul mnoha privilegii: narodil se v Tarsu v Kilikii na území dnešního Turecka jako Žid, v bohatém univerzitním městě a také jako římský občan (Sk 22:28)

- *Fp 3:5 obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z pokolení Benjamínova, Hebrej z Hebrejů; jde-li o zákon - farizeus;*

S rodiči se záhy přestěhovali do Jeruzaléma. Do školy chodil k nejlepšímu učiteli k farizei Gamalielovi, jednomu ze členů židovské rady. Byl zde přesně vyučen zákonu otců. A přece to vše k přijetí Bohem, k ospravedlnění, nestačí.

Tak tu před námi stojí mladý, pro náboženství Izraelců horlivý muž, který se cele dává do služby svému přesvědčení. Avšak namísto, aby ta krásná nová rostlina, kterou Bůh zasadil, okopával, opatřoval živinami a zaléval, vydala dobré ovoce, urodilo se na ní to nejhorší možné pláň: mzdou hříchu je smrt. A zde je to smrt prvního Ježíšova následovníka, o kterém z Písma víme: zbožného a moudrého diákona Štěpána.

Jaké aplikace můžeme z této situace udělat do vlastního života?

O Saulovi je napsáno, že byl mladík. Jsi mladík? Mladá slečna nebo mladý muž? O Saulovi nevíme, kolik mu bylo let. Možná se jako mladík nebo mladá necítíš, protože je ti už více než třicet. Ale i když je ti víc než sedmdesát, v jistém smyslu jsme všichni před Bohem mladíci, muži i ženy. I v tomto sboru jsme maximálně jen 15 let. A i kdyby nám zbýval jeden jediný den života zde na zemi, to co je důležité a načem záleží je, že si musíme být jisti, jak na tom jsme před svatým Bohem. Je psáno, že každé koleno se před ním skloní, ať ten člověk v životě Bohu věřil nebo ne. Když staneme Bohu v tvář, budeme přemoženi jeho svatostí a všichni vyznají: Ježíš je Pán! To na čem dnes záleží,

je stav tvého srdce! Jsi mladý, chodíš sem do shromáždění církve, pravidelně tak jsi ve zbožném prostředí mezi lidmi, kteří milují Ježíše Krista, protože jej poznali jako svého Vykupitele. Jsou mu vděční za spásu a věčný život a chtějí žít pro něho! Možná dokonce pomáháš druhým lidem. Jsi k nim dobrá, milá a hodná, ochotně pomůžeš, potěšíš dobrým slovem a svým zájmem o druhého člověka. Můžeš se tvářit zbožně, křesťansky, ale pokud ses nesetkal s živým, vzkříšeným Ježíšem osobně, s Ježíšem, který dává nový život, pak budeš stále stát obrazně řečeno rozkročen jednou nohou na břehu a druhou v lodi.

Pokud chceš v neděli vypadat přede všemi jako následovník Krista, abys přes týden v práci nebo ve škole raději vypadat stejně jako lidé ve světě, kteří se Bohu vzpírají a nejraději by jej vytěsnili ze své mysli, ze svého světa, pak se snažíš stát na břehu i v loďce, která se od břehu vzdaluje. A to nikdy nemůže dopadnout dobře. Saula jeho horlivost, ve které ale nepoznal Ježíše Krista, tu cestu, pravdu i život, dovedla až k podílu na vraždě Štěpána. Sám to později popisoval takto:

- *Sk 22:20 Když byla prolévána krev tvého svědka Štěpána, byl jsem při tom, schvaloval jsem to a hlídal jsem šaty těch, kdo ho kamenovali.*

Saul hlídal dva nebo tři pláště, určitě, protože podle Mojžíše:

- *Dt 17:6-7 Ten, kdo má zemřít, bude usmrcen na základě výpovědi dvou nebo tří svědků. Nebude usmrcen na základě výpovědi jediného svědka. 7 Svědkové na něho vztáhnou ruku jako první, aby ho usmrtili, potom všechen ostatní lid. Tak odstraníš zlo ze svého středu.*

Ve svém souhlasu se světem jdeš až tak daleko, že nakonec jsi ochoten hřešit, žít v hříchu? Jsi s bezbožnými zajedno, místo s Kristem? Saul tak daleko došel, přestože:

III. SAUL VŠE OD ŠTĚPÁNA SLYŠEL, SLYŠEL

EVANGELIUM

A to je druhý bod našeho kázání.

A. Saulův pád

Saul byl přítomný v Jeruzalémě ve dnech, kdy církev rostla.

- *Sk 6:7 Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také mnoho kněží přijalo víru.*

Možná byl zmatený tím, co se děje. I jeho učitel Gamaliel nabádal židovskou

veleradu k opatrnosti (Sk 5:34). Ale exekuce Štěpána odstartovala kruté pronásledování křesťanů v Jeruzalémě. A Saul padal stále hlouběji. Nejenže zabití Štěpána schvaloval (Sk 8:1), ale navíc se snažil církev zničit.

- *Sk 8:3 pátral dům od domu, zatýkal muže i ženy a dával je do žaláře.*

Saul slyšel evangelium minimálně od Štěpána, když se před veleradou obhajoval a svědčil o Ježíši, tom Spravedlivém. Mohl slyšet Štěpána již dříve, protože členové synagogy propuštěnců, společně se synagogou Kyrénský a Alexandrijských a se židy z Kilikie, odkud Saul pocházel, a židy z Asie se v Jeruzalémě začali se Štěpánem přít (Sk 6:9). To oni stáli za Štěpánovým obviněním a výslechem veleradou. Oni stáli na počátku událostí, které vedli k zabití Štěpána. Jeruzalém byl plný evangelia o vzkříšeném Ježíši Kristu. Kolikrát slyšel Saul, aby činil pokání, aby se pokořil před Bohem a vyznal mu své hříchy. Kolikrát slyšel výzvu, aby uvěřil, že Bůh Ježíše vzkřísil třetího dne z hrobu, protože byl Spravedlivý a tak ho smrt nemohla udržet. A přece neuvěřil. Místo toho šel ve své zatvrzelosti a vzpouře proti Bohu dál a dál. Nyní od domu k domu vyhledává a zatýká křesťany.

B. Moc evangelia

Nikdo si nemůže myslet, že zůstane stejný, když slyšel evangelium. i kdyby ho slyšel jen jednou! Stejně jako křesťané, tak i evangelium, skrze které se duchovně znovunarodili k věčnému životu,

- *je jedněm lidem životodárnou vůní ke spasení a jiným smrtonosnou vůní vedoucí k záhubě (2K 2:16).*

Tam, kde člověk slyší evangelium a znovu a znovu, ale nepřijímá jej, tam se jeho srdce stále více bude zatvrzovat. Neodmítej evangelium, když ho slyšíš.

- *Žd 3:15 Je řečeno: `Jestliže dnes uslyšíte jeho (Kristův) hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru!`*

Přimkni se a drž se vírou vzkříšeného Krista. On zaplatil požadovanou cenu! Je dokonáno. Vydej mu své viny, které už takovou dobu tíží tvé svědomí před Bohem i před lidmi a vezmi jeho vítězství nad smrtí za své. Písmo říká:

- *Ř 6:7-11 Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. 8 Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. 9 Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. 10 Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu. 11 Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši!*

Zemři, zemři ve víře spolu s Kristem a budeš s ním navěky také žít pro Boha a s Bohem! Protože evangelium je jediná moc, která tě může proměnit z člověka podobného Saulovi, který drží pláště těm, co kamenují Štěpána. Mladý, horlivý pro náboženství, ochotný ke službě lidem, ale přitom se srdcem zatvrzelým vůči živému Bohu. Jak se to může stát? Jak může člověk zemřít hříchu a začít žít Bohu?

C. Zemři hříchu, žij Bohu!

Nevím o mnoha lidech v Písmu, kteří se setkali s Kristem tak dramatickým způsobem, jako Saul na cestě do Damašku, když se tam vydal, aby i zde pozatýkal křesťany a přivedl je v poutech do Jeruzaléma k odsouzení. Později to sám Pavel vylíčil takto:

- *Sk 22:6-8 Když jsem ještě byl na cestě a blížil se k Damašku, kolem poledne mě najednou obklopilo jasné světlo z nebe. 7 Padl jsem na zem a uslyšel jsem hlas, který mi pravil: 'Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?' 8 Já jsem odpověděl: 'Kdo jsi, Pane?' A on mi řekl: 'Já jsem Ježíš Nazaretský, kterého ty pronásleduješ.'*

O nikom jiném, než o Pavlovi v Písmu nečteme, že by se takto setkal se vzkříšeným Ježíšem. Snad jen apoštol Jan ve Zjevení, když byl na ostrově Patmos, byl ve vytržení a bylo mu zjeveno, co má předat církvi: viděl slávou zářícího Pána Ježíše. Jedno ale měli Jan i Saul i každý další člověk, který kdy uvěřil evangeliu společně: padli před ním na zem. Saul fyzicky, Jan ve vidění, každý křesťan ve svém duchu. Padnout ve svém srdci před Bohem znamená pokořit se, činit pokání a cele uvrhnout svou naději na spásu, na odpuštění hříchů na Krista Ježíše. Kdo to udělá, setká se s Ním - s mocí Jeho lásky. Setká se se vzkříšeným Ježíšem! Pak už to nepůjde, stát pořád jednou nohou na břehu a druhou v loďce. Pak i služba hlídání pláštů v rukou Saula dojde proměny. A to je poslední bod dnešního kázání:

IV. PLÁŠŤ NA SKLONKU PAVLOVA ŽIVOTA

Chvalte Pána! Kdo jiný na celém světě, než Ježíš a jeho evangelium dovede udělat z člověka, který ničil a bořil lidské životy a měl účast na zabíjení lidí, i když se ukazoval jako horlivý následovník svého náboženství, v člověka, který slouží a buduje životy druhých pro život, spásu a věčnou slávu Boží?

Stačí se podívat do novin, a číst, co se děje ve jménu islámu v Africe. Není den, aby nebyly hlášeny útoky na lidi, kteří se mu nechtějí podříditi. Stačí se podívat na internetu na zprávy, co se děje ve jménu čistého náboženství

hinduismu v Indii, a můžete číst znovu a znovu o napadení, mrzačení i zabíjení zvěstovatelů Dobré zprávy o Kristově dokonalé oběti za naše hříchy. Stačí se podívat do učebnic dějepisu a číst, čeho byli schopni lidé, kteří se honosili jménem křesťan, ale jejich srdce nikdy nebyla obřezána a neznali Ježíše Krista a moc jeho vzkříšení. Protože nezáleží, jak si necháte říkat, ale na srdci, komu patří: ďáblu nebo Kristu?

Jenom a jenom evangelium o lásce Pána Ježíše má moc tě proměnit a dát ti podíl na této věčné a dokonalé Lásce. Bůh je láska. O takové proměně svědčí i Saulův, nyní Pavlův, život.

A. Neobyčejně obyčejný život

Můžeme číst celý zbytek Nového zákona a znovu a znovu budeme nacházet otisky proměněného Saula, Pavla. Od svého setkání s Pánem Ježíšem na cestě do Damašku jeho směr i cíl životní cesty se úplně proměnily.

Všichni víme, jak se Pavel stal známým. Po celém světě lidé něco o tomto Pavlovi vědí, i když jsou nevěřící. Snad na všech kontinentech kromě Antarktidy stojí nějaký kostel pojmenovaný po Pavlovi. Je však něco vzácnějšího, než být známý v celém světě. Pavel byl věrný Bohu. Nyní je kompas jeho života cele zaměřen na Boží slávu. A tak slouží Bohu celým srdcem a v pravdě. Myslíte, že to dělal pro svou slávu, aby si ho jiní lidé vážili a vzdávali mu pocty a čest? Ne:

- *2Tm 2:10 A tak všechno snáším pro vyvolené, aby i oni dosáhli spásy v Kristu Ježíši a věčné slávy.*

Myslím, že Pavel měl tu neobyčejně obyčejnou touhu žít pro Pána ve všech oblastech svého života. Pán Bůh s ním měl svůj záměr: rozšířit evangelium po celém pobřeží Středoziemního moře - přes dnešní turecko, Řecko až do Itálie. Z těchto míst se dobrá zpráva o odpuštění hříchů skrze víru v Krista Ježíše rozeběhlo skrze další obrácené lidi dál a dál. Až vpravdě zasáhlo celý svět. Pavel chtěl být, a myslím, že Nový zákon také dosvědčuje, že byl, věrným v těch nejobyčejnějších věcech každého dne. Vždyť nesl jméno Kristovo i jeho pohanu v tomto světě, aby další přivedl k poznání Krista. Byl věrný Pánu, když to neznamenal, že bude slavný mezi lidmi své doby. Neznamenal to čest a úctudruhých, neznamenal to majetek ani blahobyt, spokojené stáří. Být věrný Bohu svým život, svou službou povolání, kterého se mu od Pána dostalo, pro něj osobně znamenalo, že na sklonku svého života je v římském vězení. V zimě a proto žádá Timotea, aby mu přinesl z Troady Pavlův plášť.

- *2Tm 4:13 Plášť, který jsem nechal v Troadě u Karpa, přines s sebou, též knihy a zvláště pergamen.*

Pavel má za sebou plodnou službu. Můžeme tu symbolicky vidět v těch

rozdílných pláštích, které byly Pavlovi svěřeny dorukou, rozdíl symbolizující Pavlův život, jeho službu a nakonec především stav jeho srdce. Ty první pláště ukazovaly na soběstředného a pyšného mladého muže, který se chtěl svou horlivostí ospravedlnit před Bohem.

Žádnou spravedlnost však nezískal.

A pak je tu plášť z Troady, který mu byl pomocí ve službě evangeliu. Ne nádherný purpurový plášť, který y ho zdobil, když by seděl na nějakém trůně a požíval úctu druhých lidí, ale obyčejný plášť, který mu sloužil, aby Pavel sloužil Pánu Ježíši. Kéž je naším vyznáním to Pavlovo z listu Filipským:

- *Fp 3:7-14 Ale cokoliv mi bylo ziskem, to jsem pro Krista odepsal jako ztrátu. 8 A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic, 9 abych získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista - spravedlností z Boha založenou na víře, 10 abych poznal jej a moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení. Beru na sebe podobu jeho smrti, 11 abych tak dosáhl zmrtvýchvstání. 12 Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš. 13 Bratří, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínáje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, 14 běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši.*

Běžme k cíli pro nebeskou cenu!